

NEDEN?

**İyi iki anlama gelir: birisi mutlak iyidir.
Diğeri ise birisi için iyi olandır.**

ARISTOTALES

Serinhisar Anadolu Lisesi felsefe Kulübü

Öncelikle herkese merhaba,

Yine karşınızdayız.

Dopdolu bir dergi ile sizlerleyiz.

Bu ay hazırladığımız dergimizde kapak konusu olarak Aristoteles'i belirledik.

Ve "NEDEN"? diye sorduk.

Serinhisar kaymakamımız dergimize konuk oldular.

Kadın filozoflar konusunda araştırmalarını sizlerle paylaştık.

Dijital arkadaşlık , zihinsel tembellik konularında dergimizde.

Hepinize iyi okumalar.

Soner CİHANKER

İÇİNDEKİLER

---

1. Altın top
2. Aristoteles
3. Dijitalleşmiş arkadaşlık
4. Her şeyin bir nedeni var mıdır?
5. İnsan neden erteler?
6. Kadın filozoflar
7. Hissiz
8. Serinhisar kaymakamımız Oğuz ŞENLİK ile röportajımız
9. *Neden mutlu olamıyoruz?*
10. *Mutsuzluk ile ilgili sözler*
11. *Neden suç işleriz?*
12. *Neden yalan söyleriz?*
13. *Yağmurla gelen*
14. Zihinsel tembellik
15. Neden istismarlar arttı?

Zengin bir ailenin fakir komşusu varmış. Evlerindeki saadetin dalgalanmaları, zengin ailenin duvarlarını aşarak kulaklarına kadar ulaşmış. Akşam olunca, fakir ailenin evindeki gülme ve saadeti duyunca zengin komşu gıpta edermiş. Evin beyi bir gün karısına demiş ki:

- Biz bu kadar zengin olduğumuz halde neden neşemiz yok? Sen yarın fakir komşunun hanımından sor bakalım, saadetlerinin sebebi ne ise biz de onlar gibi saadete nail olmaya çalışalım.

Kadın sabah olunca fakir komşuyu ziyarete giderek, konuşma sırasında evlerindeki saadetin sebebinden sual açmış. Fakir komşunun hanımı demiş ki:

- Bizim küçük bir altın topumuz var. Akşam olunca ben efendime o da bana altın topu atarak oynar eğleniriz.

Akşam olunca zenginin karısı meseleyi kocasına nakletmiş. Adam ertesi gün bir kuyumcuya giderek altın bir top sipariş etmiş. Topu aldığı günün akşamı karısı ile karşı karşıya oturup altın topu birbirlerine atmaya başlamışlarsa da hayal ettikleri neşe bir türlü doğmamış...

Hatta madeni topun ağırlığı sebebiyle canları yanmış. Sert atışlar yüzünden topun isabet ettiği vücutları, yer yer morarmış. Sabah olur olmaz zenginin karısı, alelacele fakirin ailesinden sual etti:

- Biz senin dediğin altın topu yaptırdık fakat neşelenemedik, dedi. Fakir komşu:

- A komşum, o bildiğin gibi top değil. Sarı saçlı masum bakışlı bir yavrumuz var. Biz ona "Altın Top" diyoruz.

Akşam olunca kah benim kucağıma, kah babasına koşar ve bizi eğlendirir. Onunla meşgul olurken yorgunluğumuzu unuttur, neşeleniriz, cevabını verdi.

Binaya konulan harç, nasıl tuğlaları birbirine kaynaştırır ise evlat da karı ve kocayı birbirine bağlar.

Aysun OĞUR

*<http://blogcuanne.com/2010/07/11/altin-top/>

ARİSTOTALES

Aristoteles, antik şehir Stagira'da, Selanik yakınlarında, M.Ö. 384 yılında doğdu. Ailesi ve kökenleri, çağının çok değerli hekimlerini yetiştiren, soylu bir aileydi. Hatta babası Nikhomakhos, o zamanın Makedonya Kralı'nın özel hekimiydi. Nikhomakhos, yalnızca bilime ve gözlemlle edinilen bilgiye itimat eden bir adamdı. Aristoteles'in de kökeni bilime ve gözleme dayalı bu düşüncelerinin temelini babası attı.

Yirmili yaşlarına yeni adım attığında Atina'ya, Platon'un kurucusu olduğu Akademia okuluna gitti. Platon'un öğrencisi olma fırsatına eriştiği bu okulda, Platon ölene kadar onunla birlikte kaldı. Hocasının gözüne o kadar girmişti ki bazen dersleri onun yerine Aristoteles veriyordu. Tabii ki bunda Aristoteles'in felsefi konulardaki başarısı çok etkiliydi.

Akademia'da 20 yıl kadar kaldıktan sonra, hocasının ölümünün ardından (M.Ö. 347) Atina'yı terk etti. Assos'a ve Midilli Adası'na giderek buralarda Platoncu okullar kurmaya devam etti. Dersler vererek yeni öğrenciler edindi.

Felsefe ve doğa alanında yaptığı başarılı çalışmalardan sonra Makedonya Kralı Philip, onu oğlunun da hocası olması için Makedonya'ya davet etti. Bu çocuk Büyük İskender'di. Aristoteles, İskender görevlendirilmek üzere orduya katılana kadar üç yıl boyunca onun hocalığını yaptı.

Aristoteles, bu görevi bittikten sonra felsefe ve bilimsel çalışmalarını sürdürmek için Stagira'ya döndü. Ardından, Atina'ya giderek Lykeion okulunu hayata geçirdi.

- **Aristoteles'in Ruh ve Erdem Anlayışı**

Çocukluğundan itibaren bilimsel bilginin değerini öğrenmiş olduğundan olacak, Aristoteles ruh göçü (reenkarnasyon) ile ilgili düşünceleri hayatı boyunca eleştirdi. Onun düşüncesine göre, ruh ve madde birbirinden bağımsız olarak farklı yerlerde bulunamazdı.

Yani madde olan beden ölünce onun içindeki töz olan ruhun da onunla birlikte ölmesi gerekiyordu. Ruh kavramını tamamen reddetmedi, bununla birlikte ruh kavramının farklı özelliklerine odaklanmak gerektiğini savundu.

- **Aristoteles'in Bilim ve Sanat Felsefesi**

En büyük suçlar, zaruri olanı değil, fazla olanı elde etmek için işlenir.

- Aristoteles

Öncesinde, felsefe bilimin değil, bilim felsefenin alt dalıydı. O zamanın düşünürleri de tüm bilimler hakkında bilgi sahibiydi. Bilimsel bilgiyi, felsefi bilgiyi ve daha nicelerini birbiri üzerine sentezleyerek bir yaşam görüşüne erişmişlerdi.

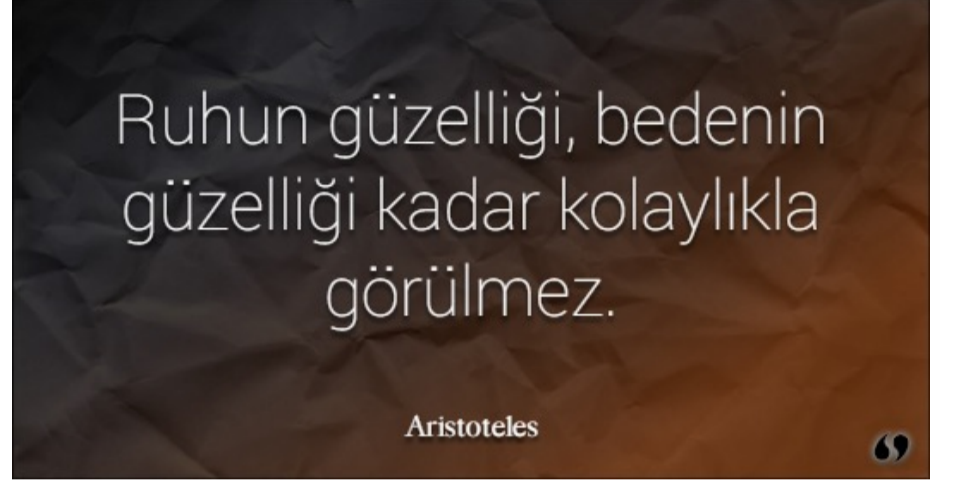
Aristoteles'in verdiği eserler; fizik, astronomi, zooloji, siyaset, mantık, biyoloji gibi alanlarda otorite kabul edilmiş, kendisi de bu alanlarda yetkinleşmiş düşünürlerden biri olarak değer görmüştür.

- **Aristoteles'in Bilgi ve Varlık Felsefesi**

Aristoteles, Platon'un çok az görüşüne karşı çıkmış olsa da hocasıyla çatıştığı başlıca konulardan biri: Platon'un "İdealar Dünyası" kurmasıdır. Aristoteles'e göre gerçek varlıklar idealar dünyasında değildi. İdealar dünyası, varlıkların içindeki öz kısımlarıydı.

Varlık felsefesi alanında da hocasıyla ters düştüğü mevzular oldu. Ona göre Platon'un gerçeklik ve idealar arasında kurduğu bağlantının sağlam bir dayanağı yoktu. Aristoteles aynı

zamanda bir doğa bilimcisi olduğundan dolayı, her şeyi görüldüğü gibi kabul ediyordu. Yalnızca duyu organlarımızın algıladığı şeylere itimadı vardı.

- **Aristoteles Mantığı**

"Aristo Mantığı" olarak da bahsi geçen Aristoteles Mantığı, bilimsel araştırma tekniklerini öğreten bir yöntemdir. Bu yöntem, aslında o dönemde başlı başına bir sorun oldu. Bunun nedeni, tüm filozofların kendisinden önceki filozofların çıkardığı sorunlara bir yenisini daha eklemesiydi.

Aristoteles, tümden gelim ve tüme varım kavramlarını ortaya attı. Akıl yürütmenin nasıl işlediğini, kurallarını ve yöntemlerini açığa çıkarmaya çalıştı. Bu konuda detaylı bilgiyi Organon adlı kitabında vermektedir. Bu eserinde Aristoteles, mantığı sistematik bir şekilde sokmuştur

- **Aydınlanma Çağı ve Değişen Bilim Algısı**

Aristoteles'in fikirleri, yüzlerce yıl boyunca aşılamadı. Orta Çağ boyunca Avrupa'da süren savaşlar ve din baskısı nedeniyle otorite olarak kaldı. Rönesans dönemindeki aydınlanma sayesinde, Aristo'nun dünyaya egemen kıldığı bilim anlayışı da değişmeye başladı.

Nikolas Kopernik, Galileo Galilei ve Isaac Newton gibi bilim adamlarının başlattığı aydınlanma ile bilim, felsefenin kendisine çizdiği dar çerçeveden çıktı ve hızla ilerledi.

Doğu'nun İslam'ı ve Batı'nın Orta Çağı'na egemen olmuş düşüncelerin sahibi filozof Aristoteles, M.Ö. 322 yılında Kalkis'te hayata gözlerini yumdu...

Perihan ALABAŞ

Oğlum odasından “Birkaç dakikaya geliyorum,” diye bağırdı. “Bir arkadaşla Xbox oynuyorum.”

“Kim o arkadaşın?” diye sordum.

“Scuzzball diye biri,” şeklinde cevapladı.

“Scuzzball’un gerçek adı ne peki?” dedim.

“En ufak bir fikrim yok,” dedi biraz rahatsız olmuş şekilde.

“Nereli?” diyerek devam ettim.

“Kanada’da bir yerden galiba.Aa hayır, belki Fransa’dır. Tam da bilmiyorum. Dur, şu an bu hiç önemli değil; çünkü Scuzzball demin oyundan çıktı ve bir bot yerini aldı.”

“Kötü olmuş.” diyerek derdini paylaşmaya çalıştım.“Yapay zekâ, arkadaşının yerine mi geçti?

“Önemli değil baba, her zaman olan şey! Oyun devam ediyor.”

Oğlumun bir kişiyle ya da bir botla oynamayı farklı görmemesi aslında bugünlerde oyun oynayanların sıklıkla yaptığı bir şey. Birbirlerine “arkadaş” olarak hitap etseler de bana aralarındaki bu bağ çok da sağlam gelmiyor. Scuzzball’un ve oğlumun gerçekten arkadaş olabilmelerini asla anlamıyorum. Ve bu beni endişelendiriyor. Benim büyürken tattığım o internet öncesi, yüz yüze arkadaş olma deneyiminin internet sonrası çocuklarımıza kalıp kalmayacağını merak ediyorum. Ve bu konuda yalnız değilim.

Arkadaşlık üzerine yazılmış ilk felsefi eserlerden biri Aristoteles'e aittir. *Nikomakhos'a Etik* kitabında hoş vakit geçirmek ve faydalanmak temelli arkadaşlıkların kolaylıkla kurulduğunu, ancak kolaylıkla da bitebildiğini söyler çünkü bu tip bağlar zayıftır. Bunun aksine derin dostluklar, söz konusu ilişkiden faydalanma kaygısı olmaksızın kişiye sırf arkadaşınız olduğu için önem verdiğinizde gelişir.

Bu özverili bir arkadaşlıktır. Bu tip arkadaşlardan yalnızca birkaç tane edinebilirsiniz çünkü bu arkadaşlıkların gelişebilmesi için çok vakit, çaba ve uğraş vermeniz gerekir. Aynı zamanda iki hayatın genel olarak birbirine geçmesi ve karışması lazımdır. Bu insanlarla zaman geçirmelisinizdir ve birbiriniz için bazı şeylerden feragat etmelisinizdir.

Sınıf arkadaşları ve iş arkadaşları normal bir arkadaş sayılabilir, aynı şekilde spor takımlarındaki oyuncular ve müzik gruplarındaki grup arkadaşları, karı kocalar, dinî ve askerî meslektaşlar da olabilir. Bu örnekler arkadaşlığın tam anlamıyla gerçekleşmesi için üç kritere sahip olması gerektiğini gösterir: **paylaşılan deneyim, sadakat ve paylaşılan amaç veya zihnen bağlanma.**

Peki, dijital ortamdaki çevremiz ne olacak? Scuzzball ya da asla tanışmadığınız Facebook arkadaşınız gibi "internet arkadaşlarımız" amaç kriterini doldurur; çünkü uzun vadeli hedeflerimiz, hayal kırıklıklarımız, inançlarımız ve kafamızda geçen diğer şeyler hakkında uzun uzun konuşuruz.

Biriyle internet ortamında deneyimlerimizi paylaşabiliriz; ama bu deneyimler yüz yüze deneyimlerin yanında zayıf kalır. Çevrimiçi maceralar (sosyal çevre edinme, oyun oynama) belli **bir etkileşimle belenmiş** arkadaşlık bağlarını tabii ki güçlendirebilir; ama acaba bu bağları yaratabilir mi?

Örneğin, ergenlerin çevrimiçi takımlarla "Call of Duty" oynaması paylaşılan duygusal deneyimler olduğu anlamına gelir. Oğlumun takımının düşman cephanelerini kaçırmak için birlikte uğraşması durumunda olduğu gibi. Ve bu paylaşılan maceralar büyük ölçüde **dopamin haz sistemini** çalıştırır. Kısacası ortada bir **bağlanma** durumu söz konusudur.

Ancak "internet arkadaşları" dopamin sağlayan araçlardan sadece biraz daha fazlası olabilir ve çok da yıpranmadan bir başkasıyla kolayca yerini alabilir. Hatta Scuzzball'un kim olduğunu, nerede yaşadığını, bir insan ya da bir bot olup olmadığını bilmeye gerek olmaz.

Derin bir dostluk için gereken türde bir **buradalık**, çoğu internet ilişkisinde yoktur. Arkadaşlık konusunda **buradalık** kavramı, "yanında olmak" ve "onun için yapmak" (feragat) kavramlarını da

beraberinde getirmek zorundadır. “yanında olmak” ve “onun için yapmak” kavramlarının sosyal medya sitelerinde (interaktif oyunlarda bile) aldığı hal, kaybedilecek çok bir şey olmadığı için saçma görünür.

Daha da önemlisi, dijital hayatın bu “paylaşılan ortamı” somut bir ortam değildir. Birbirimize dokunamayız, birbirimizi koklayamayız, yüz ifadelerini ve ruh hallerini saptayamayız vs. Gerçek bağ kurmak psikolojik olmaktan daha çok biyolojiktir ve fiziksel etkileşime ihtiyaç duyar. Gerçek arkadaşlıklardaki duygusal olarak birbirinin içine geçme durumu, arkadaşların beyinlerinde ve vücutlarında oksitosin ve endorfin üretir. Bu da onları diğer ilişkilerden daha derin kılar.

Sanal gerçekliğin ve artırılmış gerçeklik teknolojisinin yakında böyle arkadaşlık kurma deneyimleri yaratması mümkün. Sanal gerçeklik içinde olsa bile, bir başkasıyla belli şeyler yaşaması oksitosin ile beslenen daha derin bir bağ oluşturmaya daha yatkındır. Ancak günümüzde sosyal medya beynimizin ödül sistemini daha yüzeysel olarak uyarır (dopamin, ventral tegmental alana sıçrar.)

Belki de derin dostlukların en tanımlayıcı özelliği “onun için yapmak” kısmıdır. Kavga sırasında arkadaşımın arkamda olması veya daha gündelik bir örnekle, hasta olduğumda bana çorba veya ilaç getirmesi bu özelliğe sahiptir. Yalnızca ortak aktivitelerle inşa edilmiş güçlü bağlar, gerçekten ödün vermeyi güdüleme gücüne sahiptir. Fakat “internet arkadaşlarının” neden bir arkadaşlık için bu kadar uğraşmaya zahmet edeceği şaibelidir. İşler zorlaştığında sanal alemdeki arkadaşım daha az problemlili, daha az talepkar arkadaşlarına dönmez mi? Lisans öğrencilerime hasta olduklarında onlara çorba getirecek birileri olup olmadığını sorduğumda, benim Taş Devri’nden kalma soruma güldüler ve hemen internetten çorba sipariş edebileceklerini söylediler.

Sonuçta arkadaşlık ve dijital hayat konusunda üç ihtimal vardır. İlk ihtimal dijital hayatın bir arkadaşlığın tüm temel kriterlerini yerine getirmesidir, bunda bir problem yoktur. Ben bundan gerçekten şüphe duyuyorum. Alternatif olarak, dijital hayat gerçek hayatımızın her bir anını doldurur ve emer. Böylelikle arkadaşlık kurma imkânımız olduğu yerlerle (spor, kolektif sanat, serbest çocukluklar vs.) ilgilenmeyiz. Veya son olarak dijital alem sahte arkadaşlıklar yaratır (çünkü somut değildir.) Başka bir deyişle, gençler gerçek arkadaşlığın hayatlarında eksik olduğunu bilmezler.

Yazar: Stephen T. Asma

Çevirmen: Sena Yılmazkarasu

Kaynak: [The New York Times](#)

Hiçbir Şey nedensiz yere olmaz. Yaşanan tüm olayların bir nedeni vardır. Her Şeyin bir nedeni, bir bedeli ve bir sebebi vardır. Dünya sadece bundan ibarettir.

Yaşadığımız her durumun bir sebebi vardır. Bununda sonuçları olur hayat böyle devam eder. Tesadüf diye bir Şey aslında yoktur. Sizin tesadüf olarak nitelendirdiğiniz o olayın bile aslında nedeni vardır.

Bir Kızılderili atasözünün de dediğı gibi:

"Dünyadaki her Şeyin bir sebebi vardır.

Her bitki bir hastalığı tedavi etmek için büyür ve her insan bir görevle yaratılmıştır."

Atasözünde de dediğı gibi bu evrende ki en büyük canlıdan en küçük canlıya bir neden için vardır.

Buna örnek olarak hepimizin nefret ettiğı, yaz aylarında baş belamız olan sinekler. Hepimiz keşke tüm sinekleri yok edip kurtulsak diye düşünmüştür çünkü bize göre hiçbir yararı yok tek görevi bizi rahatsız etmek gibide gelse aslında önemli bir görevi vardır.

Bizim bilmediğimiz o görevleri zararlı mikropları imha etmek ve zararsız hale dönüştürmektedir. Bunu şöyle açıklayayım eğer ki biz tüm sinekleri yok edersek dünyada oluşan kötü kokudan yaşayamayız.

Yararsız olarak gördüğümüz canlıların bile bir var oluş amacı varken bu dünyada tesadüflere inanmak ne kadar doğru bir seçim olur bilemem.

Sonuç olarak bu evrende hiçbir Şey tesadüfen var olmamıştır. Her Şeyin bir neden için yaratılmıştır. Bu sebepten dolayı 'Her Şeyin bir nedeni vardır.'

Ertelemekten kurtulmayı ertelemeyin.

İnsanın genellikle ertelediği, yapmaya üşendiği şeyler yapması zor ve sıkıcı işlerdir.

Bir işi ertelediğimizde onun yükünü üstümüzden atmış gibi hissederiz ancak gelecekte bu yükün daha fazlasını yükleniriz. İnsan olumsuz duygulardan kaçtığı için erteler ve bu olumsuz duygulardan kurtulmak insanda mutluluk uyandırır ve haz verir.

Bu mutluluk ve haz insanda her zaman yapma isteği uyandırır ve insan her zaman ertelemeye başlar. İnsan kısa zamanda ertelemenin haklı nedenlerini üretmekte uzmanlaşır. Erteleme alışkanlığı insanın kendine olan özgüvenini azaltır.

İnsanlar hep önceyi düşünür, her zaman önce rahatı bulmak ister buda bir şeyleri erteleyerek olur ama bu şeyleri ertelerken sonrasını düşünmezler, ilk önce buldukları rahat daha önemlidir.

Bazı insanlar yarın yaparım diye düşünür, bazıları da bugünün işini yarına bırakma diye düşünür. Peki siz hangisindensiniz?

Baskıda insanda ertelemeyi güçlendirir. Bir insana baskıyla bir işi yaptırırsanız o işi yapıyormuş gibi davranarak erteler.

İnsanların en büyük yanıışı da daha çok vakti varmış gibi yaşamaktır. Hayatlarının en güzel günleri daha çok erken demekle geçer ve sonra çok geç olur.

✓ Öfkenin en iyi ilacı ertelemektir. (Seneca)

✓ Ertelemek yaşamı kaçırmaktır. (Windy Dryden)

İşini erteleyen insan, işinin hiçbir zaman yapılmaması riskine giren insandır. (Baudelalre)

Biliyor musun hiçbir şey istemiyorum. Sanırım artık umudumu yitiriyorum. Bu garip duygularımı kaybediyorum, hissizleşiyorum.

Sahte gülücüklerim dolduruyor her yeri. Neye güldüğümü bile bilmiyorum. Anlamsız şakalar yapıyorum, gülüyorum, güldürüyorum. Acılarımı saklıyorum üzülsem bile söyleyemiyorum, alıştım.

Kendimden önce onları düşünüyorum, kendimi ikinci plana atıyorum. Düşüncelerim farklı, kendi dünyamda takılıyorum diğerlerinin nasıl düşündüğünü bilmiyorum. Yalnız kaldıklarında ne düşündüklerini, zihinlerini nasıl boşaltabildiklerini anlayamıyorum.

Ben farklıyım. İçime kapanığım zaman kendi kendimleym ama neden böyleyim bilmiyorum.

Sessizim, fazla sosyalleşemiyorum, dışlanıyorum, her şeyden nefret ediyorum. Sanırım en büyük sorunum kendimi sevmemem.

Yapamıyorum kendimi kabullenemiyorum. Onların istediği gibi biri olmaya çalışıyorum olmuyor. Kendim olmaya çalışıyorum kaybolmuşum bulamıyorum. Benim hayatımda onlar var ama onların hayatında ben yokum. Yani onlar beni sevmiyorken ben onları nasıl seveyim?

Üç günlük dünya diyorlar doğdun, yaşadın, öldün .

Sanırım burada en önemli kısım yaşamak.

Zaman çok hızlı değil mi?

Yetişemiyorum bazen olmam gereken yerde olamıyorum. Hatta bazen hayatımın dönüm noktasını bile kaçırabiliyorum. Sanırım bu yüzden mutsuzum. Anlamsız duygular, olaylar anlamsız insanlar. Hissiz olmakta güzel tabi kendine ait bir dünya var orada istediğin gibi yaşıyorsun kimseye ihtiyacın yok merkezde sen varsın bu hoş. Gün geçtikçe nefes almak zorlaşıyor dayanamıyorum sinir krizleri de var tabi... Sahi akan gözyaşlarım kaç litre yapar.

Zaman ilerledikçe yaptığın hataların yükü de artıyor üzerine yenileri de ekleniyor ne âlâ . Paylaşacağın kimsen yok ki anlatıp tavsiyeler dinleyip rahatlayasın. Günler haftalar geçiyor yaşamak için bir neden bulamıyor insan dostu yok, arkadaşı yok.

Sonra diyorlar bu çocuk neden böyle!

KADRIYE İNCE

1- Kısaca sizi tanıyabilir miyiz?

1978 yılında Bolu'da doğdum. İlköğretimimi Sakarya'da, orta öğretimimi de Bolu'da ve üniversiteyi de Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimini okuyarak tamamladım. İçişleri Bakanlığının 2004 yılında açmış olduğu 91.dönem kaymakamlık sınavında başarılı oldum. Sırasıyla Bartın ve Amasra'da teftiş stajı, Zonguldak Valiliğinde il stajını, Ereğli ilçesinde kaymakam refikliği stajını tamamladım. Karabük Eflani ilçesinde kaymakam vekilliği yaptım. Almanya'da dil eğitimi aldıktan sonra yurda dönüşte tekrar Karabük ili Eskipazar ilçesinde kaymakam vekilliği görevinde bulundum. Kaymakamlık kursunu başarıyla bitirdikten sonra kurayla Eskişehir-Seyitgazi ilçesine atandım. 2011'de Şanlıurfa Vali Yardımcılığı 2016'da Çayeli Kaymakamlığı görevine atandım. 01.09.2018 tarihinde 2018'de Serinhisar Kaymakamlığı görevine atandım. Evli ve iki çocuk babasıyım.

2- İlçemize atandığınız haberini alınca neler hissettiniz?

Rize ili Çayeli ilçe kaymakamlığında 2 yıl çalıştım, yoğun bir süreçti benim için. Yoğun çalışmaya temposuna alışmıştım. Serinhisar ilçemiz ise sakin ve huzurlu bir ilçe, bu anlamda burada olmaktan mutluyum

3- Klasik bir soru olacak ama mesleğinizi seviyor musunuz?

“Kaymakamlık mesleği sevilmeden yapılmaz.”

Her meslek sevilmelidir. Ancak kaymakamlık mesleği ağır bir sorumluluk gerektirmektedir. Bu ağır sorumluluğu bilip bu mesleği en hakikatli şekli ile yerine getirmek için sevmeniz gerekir.

4- Hayat felsefenizi bizlere anlatabilir misiniz?

Mutluluk, aile, çalışma arkadaşları.

5- Günümüz gençliğini nasıl değerlendirirsiniz?

Gençlerden çok ümitliyim. Bütün olumsuzluklara rağmen iyi yerdeler. Ama daha iyi yerlerde olabilirler.

6- Gençlere vermek istediğiniz mesajlarınız nelerdir?

Sürekli okumaları. Benim sevdiğim bir söz vardır.

"Okumak ya da okumamak", işte bütün mesele bundan ibaret. Okudukça da vatana, millete aileye duyarlı olmalarını istiyorum.

Şimdi soracağımız sorulara tek kelimelik cevaplar vermenizi istiyoruz.

7- En sevdiğiniz kelime?

Mutluluk.

8- Nefret ettiğiniz kelime?

Dedikodu.

9- Sizi ne heyecanlandırır?

Fenerbahçe.

10- Heyecanınızı ne öldürür?

Başarısızlık.

11- En sevdiğiniz ses?

Kuş sesi.

12- Nefret ettiğiniz ses?

Trafik gürültüsü.

13- Hangi mesleği yapmak istemezsiniz?

Yok.

14- Hangi doğal yeteneğe sahip olmak isterdiniz?

Futbol.

15- Kendiniz olmasaydınız kim olurdunuz?

Kendim olmaktan memnunum.

16- Nerede yaşamak isterdiniz?

Deniz kenarı.

17- En önemli kusurunuz nedir?

Bazen aşırı sinirli olabiliyorum.

18- Sizce en fazla keyif veren kötü huyunuz nedir?

Futbol izlemeye fazla vakit harcıyorum.

19- Kahramanınız kim?

Mustafa Kemal Atatürk

20- Şu anki ruh haliniz nasıl?

Keyifli.

21- Mutluluk rüyanız nedir?

Şehrime faydalı olmak.

22- Sizce mutluluğun tanımı nedir?

Yüzünüz gülüyorsa mutlusunuz.

PERİHAN ALABAŞ

AYSUN OĞUR

HAZAL AYAZ

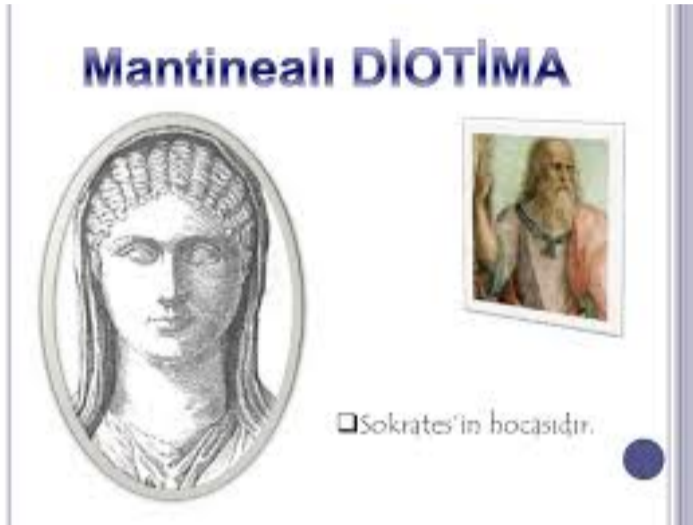
KADIN FİLOZOFLAR

Felsefe tarihi söz konusu olduğunda; “felsefe tarihinde neden hiç kadın filozof yoktur?” gibi bir soruya muhatap kalmanız çok olasıdır. Ama bu soru şöyle sorulduğunda cevaplanmaya değer hâle gelir:

“Felsefe tarihinde kadın filozoflar var mıdır?” Ve bu sorunun cevabı ise “vardır,” olarak verilmelidir.

Antik Grek’ten günümüze kadar birçok kadın filozof var olmuştur ve var olmaya da devam etmektedir. Bu kadın filozoflardan birkaçını örnek vermek gerekirse:

Antik Grek felsefesinde Sokrates’in ismi fazlaca telaffuz edilir fakat onun diyaloglarında (örneğin Şölen diyalogunda)

bahsettiği ve Sokrates’in “akıl hocası” olarak düşünebileceğimiz Mantinealı Diotima’dan haberdar olan azdır.

Diotima’nın yaşamına dair bilgi neredeyse yoktur ve hatta onun varlığını Sokrates’ten dolayı biliriz. Bazı tarihsel teorilere göre Diotima diye bir kadın aslında yoktur ve o, Sokrates’in yarattığı bir karakterdir.

Ama aynı tarihsel teorilerin bazıları da Sokrates’in hiç var olmayıp; onun, Platon tarafından yaratılan bir karakter olduğunu da söyleyebilir.

Bu nedenle Sokrates’in bahsettiği Diotima’nın var olduğuna inanmak şimdilik daha akla yatkındır.

Yine Antik Grek’ten bir örnek olarak Miletli Aspasia ismi söylenebilir fakat onun yaşamına dair de elimizde çok fazla veri bulunmamaktadır.

Miletli ASPASİA

□ Sokrates’in hocasıdır. Sokrates diyalog yöntemini Aspasia’dan öğrenmiştir.

İskenderiyeli HYPATİA

- ❖ Antikçağ’ın sonlarının en etkili bilginidir.
- ❖ ‘Özgürlüğü savunan’ ilk kadındır.
- ❖ Tarihte bilinen ilk kadın matematikçidir.
- ❖ Sonradan “cağı avı” olarak anılacak olan kanı susamışlık derecesine varan kadın düşmanlığının ilk kanlı kurbanı olmuştur.
- ❖ Onun ölümü, Roma imparatorluğunun Hıristiyanlaşmasını kesin işareti, “pagan” felsefenin son bulması anlamına gelir.

Birkaç yüzyıl ötede ise varlığından şüphe duyulmayacak olan bir kadın filozof, İskenderiyeli Hypatia vardır. Bir Yunan filozofu olan Hypatia, Platon sonrası felsefenin en önemli aktarıcılarında birisi olarak sayılabilir. Felsefe dışında matematik ve astronomi alanında da çalışan Hypatia’nın, milattan sonra 300’lü ve 400’lü yıllarda yaşadığı bilinmektedir. Ortaçağ felsefesinde kadın filozof aramak biraz zorlama bir iş olabilir, çünkü Ortaçağ’ın katı toplumsal yaşamı ve din eksenli felsefe tartışmaları düşünüldüğünde, kadın bir filozofun bu ortamda sivrilmesi oldukça zor olabilir.

Rosa Mayreder

“Kadınların ne olduğu ancak onların ne olmaları gerektiği önceden belirlenmezse bilinebilir.”

Daha modern döneme geldiğimizde ise, birçok kadın filozofla karşılaşırız. On yedinci yüzyılda Mary Astell, on sekizinci yüzyılda Mary Wollstonecraft, Johanna Charlotte Unzer, on dokuzuncu yüzyılda Sophie Germain, Harriet Taylor Mill gibi isimlerden bahsedilebilir.

Yirminci yüzyıla geldiğimizde ise Simone de Beauvoir, Hannah Arendt, Virginia Woolf gibi dönem felsefesini çok derinden etkilemiş kadın filozoflarla karşılaşabiliriz. Simone de Beauvoir'nın ismi her ne kadar Sartre'dan bağımsız anılmasa da, Beauvoir yirminci yüzyılın kendi başına en etkin

filozoflarından.

Hannah Arendt de tıpkı Beauvoir gibi bir erkek filozofun (Heidegger'in) ismiyle anılır fakat siyaset felsefesi alanındaki çalışmaları onu apayrı bir yere koymak için yeterlidir. Virginia Woolf ise birçoğuna göre bir edebiyatçı olarak anılır fakat tıpkı Kafka gibi, Dostoyevski gibi Woolf'ün de bir yazar olduğu kadar bir filozof da olduğundan bahsetmemiz mümkündür.

Sonuç olarak, tarih içerisinde birçok kadın filozoftan bahsetmemiz mümkündür. Yukarıda bahsedilen filozoflar sadece bir örnek teşkil eder, bu örneklerin haricinde de bilhassa modern dönemde birçok kadın filozof bulunmaktadır.

“Filozoflar şimdiye kadar dünyayı sadece erkeklere göre yorumladılar. Fakat onun insanlık bakımından değiştirebilmesi kadınca da yorumlanmasını gerektirir.”

Irmtraud
MORGNER

Felsefe tarihinden bahsederken sürekli olarak erkek filozoflara atıf yapmamız, kadın filozofların var olmayışından ya da sinik oluşundan değil; bizim, tarihi bir “erkek tarihi” olarak algılayıp okumamızdan kaynaklanır.

GÜLLÜ KURT- SELCAN EMİNE PARLAZ

Kaynak

<https://dusunbil.com/kadin-filozoflar/>

İnsanoğlu merak eden varlıktır.

Merak eder ve cevabını bulmak için sorgular.

Felsefenin de temelinde **merak** vardır.

Çünkü felsefe merakla başlar.

Çoğu zaman kendimize merak ettiğimiz için "**Ben kimim?**", "**Neden yaşıyorum?**", "**Hayattaki amacım ne?**" gibi sorular sorarız. Aslında tüm bu soruları sorarken felsefe yapmış oluyoruz. Ama ne yazık ki çoğumuz bunun farkında değiliz.

Bence bizler de yönümüzü bulmak, hayatımızı daha anlamlı, daha güzel bir hale getirmek, olaylara tek bir noktadan değil de farklı bakış açılarıyla bakabilmek, geleceğimizi daha bilinçli kurmak ve geleceğe umutla bakmak için, tüm körelmiş duygularımızı yeşertmek için felsefe öğrenmeliyiz.

Felsefeyi öğrenmeliyiz çünkü her alanda felsefe vardır.

Felsefe öğrenmeyi ve **sorgulamayı** sağlar. Düşündükçe yeni fikirler ortaya çıkar. Böylece bilim her geçen gün daha da ilerler. Sadece bilim değil toplum da ilerler.

Düşündükçe üretiriz, **ürettikçe** geliştiririz Felsefeyi öğrenmenin en büyük avantajlarından biri ise felsefe bilen kişinin kendini daha iyi tanımasıdır.

Çünkü kişinin kendini tanıması hayatında kendine verebileceği en güzel hediyedir.

Kısacası uçsuz bucaksız bir denizde yönünü kaybetmiş bir denizcinin **pusulaya** ihtiyacı olduğu gibi bizim de hayatta felsefe öğrenmeye ihtiyacımız var.

Felsefeyi öğrenmek demek yaşamı öğrenmektir.

Neden Mutlu Olamıyoruz?

Hangimizin bir derdi olmadan günleri geçiyor, hangimiz her anımızı mutlu olarak hatırlıyor, hangimiz anın keyfini çıkarabiliyoruz?

Benim hep özendiğim bir insan tipi vardır. Her ne olursa olsun bardağın dolu tarafını görebilen mutlu olmak için bir sebep bulabilen insanlar. İşte hayattan zevk alabilen insanlar bunlardır.

Bizler ise en ufak olaydan kendimize üzülecek, moralimizi bozacak bir şey bulabiliyoruz.

Bunda elbette kişinin yetiştiği çevrenin etkisi de vardır. Sürekli tartışmanın, kavganın içerisinde büyüyen birisinden nasıl bu kadar pozitif kalmasını bekleyebiliriz ki...

Asıl sorumuza gelecek olursak, insanın içini kemiren bir sorudur: Neden? Sürekli kendimize bu soruyu sormaz mıyız? Çünkü her şeyin bir sebebi olduğunu düşünürüz.

Peki mutlu değilsek bunun sebebi ne? Serotonin mi salgılayamıyor vücudumuz nedir?

Bana soracak olursanız bunun sebebi biz insanoğlunun doyumsuzluğudur. Bunun için ne istediğimizi bilmeliyiz ne derece istediğimizi bilmeliyiz. Ne zaman istediğimizi elde ediyoruz işte o zaman mutlu olabiliyoruz. Bu da demek oluyor ki ne kadar çok şey arzu edersek mutlu olabilme ihtimalimiz o denli azalıyor.

Ne kadar az hırslımız ne kadar az isteğimiz varsa o derece mutlu oluyoruz bence.

Örneğin bir cep telefonu alıyoruz bu bize bir süreliğine mutluluk veriyor evet daha sonra daha iyisi ve çok daha pahalısı çıkıyor. Biz onu almak istiyoruz ve bu her zaman mümkün olmuyor e bunun sonucu nedir mutsuzluk.

Neden elimizdeki ile yetinemiyoruz neden ihtiyacımızı gördüğümüz halde daha fazlasını istiyoruz?

Popüler kültür mü, gösteriş merakı mı, diğerlerinden farklı olabilme hırs ve arzusu mu... bana sorarsanız bunların hepsi.

Hep daha fazlasını isteriz peki nereye kadar?

Bunun bir sonucunun olmayacağını bilmiyoruz.

Bu sona ermeyecek her zaman daha iyisi üretilecek, daha iyisi olacaktır.

KAYNAK: <https://parlakjurnal.com/neden-mutlu-olamiyoruz/>

NEDEN SUÇ İŞLERİZ?

Çevremdeki çoğu kişiye neden suç işleriz dediğimde genelde aldığım cevaplar; intikam, kan davası, namus ve benzeri cevaplardı.

Her suç işleyen kendince o suça bir yöntem üretir ve kendince suçsuzdur.

İnsanı suça yönlendiren sebepler nedir?

Gerçekten insan yanlış olduğunu

bildiği halde ve sonrasında pişman olacağı bir suçu neden işler?

Suçun nedenlerini insanların yaşadıkları sosyal ve fiziksel çevrede aramak gerekir. Suç işleme trendi, ülkemizde ve dünyada oldukça artmaktadır. Ülkemizde suçların yaklaşık olarak yarısı, 25 yaşının altındaki çocuklar ve gençler işlemektedir. Çocuk ve genci suça bazen aileler de etkiler, anne ve babanın ilgisizliği, aile baskısı ve benzeri şeyler.

Araştırdığıma göre en çok suç işleyen ülke Brezilyadır. Sadece 2012 yılında 65 bin insan cinayete kurban gitmiş. İnsana suç işleten kendisi midir, yoksa toplum mudur?

Bence kendisidir.

Özellikle kadına şiddet hayatımızın her yerinde var, farkında olmasak da günümüz şartlarında ne yazık ki çağımızın hastalığıymış gibi şiddet görüyor ve gösteriyoruz.

Neden suç işliyoruz?

Suç işlemeye mecbur kaldım demek affedici bir mazeret değildir. Suç işlemeyi kendisine görev edinmiş bazı kabadayı ve cahillerin olduğunu düşünürsek, günümüzde rastladığımız üzücü olayların kaynağı da bunlardır.

Dostoyevski'nin yazdığı suç ve ceza tam da bu sorulara uygun bir kitap bence.

Türk gençlerinin problemi gösterişli bir hayat özentisi. Dizilerde gördükleri ya da çevreden algıladıkları hayata benzetemeyen gençler o hayata ulamanın yolunu farklı yerlerde aramakla birlikte tamamen boş vermiş bir hayata sürüklenirler. Zorluklarla karşılaştığında hemen suça başvuran bir gençliğe sahip olduk.

Umarım gelecekte bu sorunlar aşılır...

Nisa AĞIRBAŞ

İnsan bir düşününce aklına gelmiyor. Şunu soruyor kendine ya da ben soruyorum.

Bu yalan nasıl ortaya çıktı?

Bunu merak ettim. İnsanlar yalnız paçasını kurtarmak için yalan söylemiyor.

Kimileri yardım etmek için söylüyor. Mesela bir öğrenci

öğretmenine yalan söylemiştir.

Popüler yalan , “Ödevini yaptın mı?” sorusuna. Öğrenci “yaptımda evde unuttum öğretmenim” ya da ödevini internetten mi yaptın? Öğrenci düşünür. Hayır, kendim yaptım.

Bu biz gibi öğrenciler için zor bir durum oluyor. Mesela kardeşler arasında annem ‘Burayı kim boyadı?’ diye soruyor. Benim kardeş beni gösteriyor ‘Ablam boyadı.’ Oysaki kendisi boyadı. Sonra bu tür şeyler tartışma, kavga çıkartıyor.

Yalan dünya diye boşuna demiyorlar.Pinokyo’yu örnek verecek olursak. Yalan söylüyor burnu uzuyor. Çocuklara yalanın kötü bir şey olduğu anlatılmaya çalışılıyor. Ama nafile.

Birde yalan söyledikten sonra sırtıyorlar. Otuz iki dişini gösteriyorlar. Ben de varım otuz iki dişini gösterenler arasında. Pişmiş kelle gibi sırttığım doğrudur.

Yalan bir domino taşıdır. Bir başlar devamı gelir. Yalanı bir kişi söyler devamı gelir. Yalanla alakalı **Psikiyatri Uzmanı Dr.Oğuz TAN** yazmış. “**Kişi hangi durumda kendini yalan söylemek zorunda hisseder? ‘Anti sosyal kişiler çıkar sağlamak için, histriyonikler ise ilgi odağı olmak için, zarar görmekten korunmak için.’** demiş.

Eninde sonunda söylediğimiz yalanlar iyisiyle kötüsüyle ortaya çıkmakta.

İnsanlar olduğu sürece yalanın kökü kurumaz. Yalan bazen gerekli olabiliyor.

Yalanlar domino taşıdır. Bir başlar gerisi gelir.

Ne demişler?

Yalancının mumu yassıya kadar yanarmış.

Islanmamak için koşuşturan insanlara meydan okurcasına yürüyorum kaldırımda. Yağmurun altında böylesine yavaş hareket ettiğim için koşuşturan insanların yadırgayan bakışlarına maruz kalıyorum. Su birikintisine atlayan çocukların neşesi ortama biraz olsun renk katıyor.

Yanımızdan hızla geçen arabanın sıçrattığı suya aşırı sinir olan kadına istemsizce gülüyorum. Ağır adımlarla yoluma devam ederken onunla yaptığımız yürüyüşleri düşünüyorum. Mükemmel gözlem yeteneğini düşünüyordum. Şimdi burada olsa aynı yere baktığımız halde neler gösterirdi bana kim bilir.

Bir keresinde bir kızın telefonu düşüp kırıldığı için ağladığını görmüştü. Saçmaydı onun için, telefon dediğin neydi ki?

“Güçsüzleştirdi insanlar” demişti. Telefonlarla birlikte insanlar da kolay kırılır hale gelmişti onun gözünde. Bir başka günde bir çift görmüştük. Çok sinirliydim, karşısındakinin insan olduğunun bilmeksizin hakaret ediyorlardı birbirlerine.

“Şimdi anlıyorum demişti. De’lerin birleşik mi ayrı mı yazılmasının önemsizliğini. İnsanlar ağızlarından çıkanlara dikkat etmiyorlardı ki yazım kurallarına dikkat etsinler.“Ne söylenebilirdi ki?”

Tespitleriyle hedefi tam on ikiden vururdu hep. Bir kahve molası vermiştik. Adam bizi yarım saat bekletince sinirlenmiştim biraz çıkışmıştım adama. O da benim bu davranışıma kızmıştı. “Sen de suyunu kettle da kaynatanlardansın herhalde” demişti. Eğer su kaynatmak için çaydanlığı kullansaymışım sabretmeyi öğrenebilirdim.

Gülmüştüm bu lafına. Ama o günden sonra hep çaydanlıkta kaynattım suyum.“Yok daha neler” demiştim onun söylediklerine hep. Ama hepsinin doğru olduğunu içten içe biliyordum.

Uzun süredir mezarlıkta oturuyordum. Barış’a veda ediyorum ve Barış olmayan dünyama geri dönmek üzere yola çıkıyorum.

Rabia BAĞ

-Hocam bir şey sorabilir miyim?

-Tabii ki,

-**Hocam ders çalışmıyorum.** Yani aslında çok istiyorum ders çalışmayı. Ama bir türlü başına geçip başlayamıyorum. Masaya oturunca aklıma başka bir şey geliyor. Hayallere dalıyorum. **Okuduğumdan hiçbir şey anlamıyorum.**

- Peki kitap okuyabiliyor musun?

-Hocam, bazen okuyorum. Aslında kitap okurken de aynı şey oluyor. Hayallere dalıyorum ve sonuç yine hüsrana.

-**Telefonla yâda bir arkadaşına vakit** geçirirken aynı durum söz konusu oluyor mu?

- O zamanlar olmuyor. Hatta kendimi daha enerjik hissediyorum.

Son zamanlar da birçok öğrenciden aynı şeyi duymaya başladım. Bir şeyleri yapmayı çok istese de, bunu yapacak gücü, enerjisi, zamanı olduğu halde, yapacağı işe odaklanamadığı için bir şey yapamıyor.

En başlarda **dikkat eksikliğinden** kaynaklı olabileceğini düşünsem de aslında durumun çok daha farklı boyutlarda olduğunu fark ettim.

Öğrencilerimiz de zaman zaman **motivasyon** düşüklüğü, isteksizlik gibi durumlar sıkça gördüğümüz durumlar olsa da bu durum çok daha farklı geldi bana.

Konuyu biraz daha araştırmaya başlayınca, bu durumun sadece **öğrencilerde değil yetişkinlerde de** aynı şekilde olduğunu gördüm.

Yetişkinlerde ise işleri erteleme, hiçbir şey yapmama, **kısaca sorumluluklarından kaçınma** durumu olarak kendisini göstermekteydi.

Gerçekten ne idi bu durumum. İnsanlar yapmaları gerektiğini bildikleri halde yapmamaları.

Bunları biraz açıklayalım.

1. **Zamanı etkin kullanma:** Günümüz yataktan kalkınca başlayıp, ertesi gün için uyanmak üzere yatağa girmemizle son bulur. (gün içinde durmadan uyuyanlar hariç.)

Bu belirli bir zaman dilimidir. Tamam, gün yirmi dört saat ancak bunun tamamını planlamak ve bunlara uymak ciddi bir irade ve enerji gerektirir. Biz sadece yönetebileceğimiz zamanı planlayalım yeter.

Sabah kalktın okula (işe) gittin. Bu süreci yönetmek gibi bir zorunluluğumuz yok. Bu zaman kendiliğinden akıp gidiyor.

Akşam eve geldik. Yemeyi, dinlenmeyi derken bizim yöneteceğimiz zaman başlıyor.

Dinlenme kısmından sonra uykuya geçinceye kadar ki zamanı yönetsek yeterli. Bu zaman dilimi de çoğunlukla 3-4 saati geçmez. Bu saatleri etkin kullanabilirsek istediğimizi yapabiliriz.

2. **Zihinsel günlük plan yapmak:** Gün içinde hepimizin yaptığı eylem. Kafamızdan planlarız. Şöyle yapsam böyle yapsam şeklinde, kafamızda bir düzene koyarız. Gün içerisinde ne yapacağını bilmek insanı rahatlatıyor. İnsanı belirsizlik durumu daha çok yoruyor aslında. Bu belirsizlikten kurtulma adına zihinsel planlama önem kazanıyor.

3. **Yapacağın işlerde öncelik sırası belirlemek:** Bir diğer zihinsel etkinliğimiz. İşlerimizi önem sırasına göre yapmak.

Hadi iki senaryo yazalım.

1.Senaryo.

Eve geldik.

Dinlendik.

Biraz televizyon, (hala dinleniyorsun, birazdan kalkamazsın başından)

Sosyal medya,(zamanın boşa gitmeye başladı, girersen çıkamazsın şimdi.)

Ayy dizim başladı, (gece bitti haberin var mı?)

Arkadaşım mesaj atmış,(kesin bir dedikodu dönecek, gereksiz mevzu.)

Sıkıldım biraz müzik dinleyeyim, (Geçmiş olsun, gün bitti ve tembellik kazandı.)

Yukarıda ki gibi bir planlama(böyle bir planlama şekli yok aslında bu tembelliğin ta kendisi) istemiyoruz.

2.Senaryo

Eve geldik.

Dinlendiğimize inandık.

Ödev var. (*Evet öncelik sorumluluklarımız.*)

Gün içinde öğrendiğim derslerin bir tekrarını yapayım (*kendin için en doğrusu*)

Yarınki derslere biraz çalışayım (*sorunu kendin çözdün zaten*)

Biraz sosyal medya(*abartmaz isen sorun yok, belirli bir süre sonra elinden bırakmayı unutma*)

Birazda kitap okuyayım (*kendine yaptığın en büyük iyilik*)

Uyumadan önce müzik dinlesem (*hak ettin, tadını çıkar*)

Her akşam böyle mi geçecek ben hiç mi istediğim bir şey yapmayacağım.

Ne yani dışarı çıkmayacak, hiç televizyon izlemeyecek miyim.

Tabii ki hayır. Burada anlatılan olay, yapman gerekeni yaptıktan sonra zamanı istediğin gibi kullanabilirsin.

4. **Sıralamaya göre işleri tamamla**: Zihinsel olarak yapmış olduğumuz sıralamanın uygulanması kısmı. Eğer bu adımı başarırsan kendin kazanacaksın.

En nihayetinde tüm bunları yapmak irade gerektirmektedir. Biraz zor olsa da başarılmayacak bir durum değil. Biraz çaba ve gayretle kesinlikle başarabilirsin.

Unutma, hayat dediğin şey, geçen zamandır aslında.

SONER CİHANKER

Neden istismarlar arttı ?

Dünyamızın her yerinde kadın önemli bir değere sahiptir. Ne yazık ki son dönemlerde istismarlar çoğaldı. Kadınlar , çocuklar, hayvanlar tertemiz kalpler kendini bilmezlere kurban gidiyor, kurban ediliyor.

Sadece şunu düşünüyorum bu kadar severken, sevginizi bitiren şey ne ?

Bir insan çok sevdiği birini neden öldürmek istesin ki ?

Aklı başında bir insan herhangi bir canlıya dokunamaz. Peki neden tüm bu olaylar olurken seslerini çıkarmıyorlar ?

Korktuğumuz için mi yoksa umursamadığımız için

mi sesimizi çıkartmıyoruz? Özgecan Aslan 'ın cinayetine hepimiz şahittik Ya Münevver Karabulut , Şule Çet, Emine Bulut bu olayları unutamıyoruz.

Bir kadın can çekişirken küçücük bir çocuğun “ Anne lütfen ölme” demesi canımızı hiç mi yakmadı. Emine Bulut'un “**Ölmek istemiyorum**” çığlıkları kulaklarımızda. Peki ya Şule Çet'in yazdığı bu cümle “ **Kadın karnına koca bir dünya sığdırdı siz dünyanıza bir kadını sığdıramadınız**” gerçektende sığdıramıyoruz.

İnsan büyür can kazanır gücünü ikrarından alır, ikrar verdiği kararlardır.

Eğer kararında adaletli ise erdemli bir insandır.

Ben insanların ne düşündüğünü, hissettiğini bilmiyorum ama öğrenmek isterdim.

Kadınlarımıza ,

hayvanlarımıza ,

çocuklarımıza yapılan istismarlar,

eziyetler affedilemez.

Kerimenur ÖZTÜRK

Bilim,
iyi zamanlarda servet,
kötü zamanlarda bir
sığınak ve iyi bir yol
göstericidir.

ARİSTOTELES

“İyiliğe gücün yetmezse,
kötülük etme.”

Aristoteles

**MUTLULUK DOĞRU VE GÜZEL
DÜŞÜNCELERLE
DÜŞÜNEBİLMİYİ BİLMEKTİR**

ARİSTO